

Obrazac 3.

FINANCIJSKA AGENCIJA

OIB: 85821130368

21000 SPLIT – Mažuranićevo šet. 24B

(adresa nadležne jedinice)

Nadležni trgovački sud **SPLIT**

Poslovni broj spisa **1St-115/2019-6**

FINANCIJSKA AGENCIJA
RC SPLIT

12 -04- 2019

PREDSTEČAJNE NAGODBE
PRIMANJE I OTPREMA POŠTE
KLASA 120-11 / 46-06/19
UR. BROJ 09-02-19-15

PRIJAVA TRAZBINE VJEROVNIKA U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv **HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE, ZAGREB – Područna služba u Splitu,**

OIB : **84397956623**

Adresa / sjedište

Split - Obala kneza Branimira 15

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv **BRODOTROGIR D.D**

OIB **02610134628**

Adresa / sjedište

Trogir – Put brodograditelja 16

PODACI O TRAZBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

- sudski postupak u tijeku na Općinskom sudu u Splitu – Stalna služba u Trogiru broj P-2497/2017-6

Iznos dospjele tražbine **106.412,87** (kn)

Glavnica **76.980,94** (kn)

Kamate **29.431,93** (kn)

Iznos tražbine koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog postupka _____ (kn)

Dokaz o postojanju tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Presuda OS u Splitu-Stalna služba u Trogiru broj P-2497/2017-6 od 15.prosinca 2017.g., Rješenje Županijskog suda u Splitu broj Gž-603/2018-2 od 18.travnja 2018.g. rješenje o prekidu postupka OS u Splitu – Stalna služba u Trogiru broj 55P-2269/2018-4 od 8.travnja 2019.g.

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos _____ (kn)

Naziv ovršne isprave

PODACI O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo

Iznos tražbine _____ (kn)

Razlučni vjerovnik odriče se prava na odvojeno namirenje ODRIČEM / NE ODRIČEM

Razlučni vjerovnik pristaje da se odgodi namirenje iz predmeta na koji se odnosi njegovo razlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

PODACI O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi izlučno pravo

Izlučni vjerovnik pristaje da se izdvoji predmet na koji se odnosi njegovo izlučno pravo radi provedbe plana restrukturiranja PRISTAJEM / NE PRISTAJEM

Mjesto i datum

Split, 09.04. 2019

20. Potpis vjerovnika

[Handwritten signature]

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU – Stalna služba u Trogiru
Obala Bana Berislavića 1
21220 Trogir

Z A P I S N I K
od 8.travnja 2019. godine
o održanom ročištu kod Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru

Prisutni od suda:

Pravna stvar:

Ivanka Karadža
(sudac)

Tužitelj:

Hrvatski zavod za mirovinsko
osiguranje

Tuženik:

Brodotrogir d.d.

Radi:

isplate

Vesna Dujčić
(zapisničar)

Početak u 13,00 sati.

Rasprava je javna.

Utvrdjuje se da su pristupili:

Za tužitelja: pun. Vjera Špika dip.iur.

Za tuženika: nitko, pun. uredno izvješćen

Utvrdjuje se da nije pristupio nitko za tuženika iako je pun. Dražen Cuculić, dipl.iur. uredno primio na znanje datum održavanja današnjeg ročišta.

Utvrdjuje se da je prije održavanja ročišta zaprimljen podnesak tuženika u jednom primjerku, za sud, kojim izvještava sud da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu St-115/2019-6 od 3.travnja 2019.g. objavljenim na e oglasnoj ploči istog dana otvoren predstečajni postupak nad Brodotrogirirom d.d. Predloženo je sudu donijeti rješenje kojim se utvrđuje prekid postupka u ovoj pravnoj stvari, poziva se na odredbu čl. 68. Stečajnog zakona kojim je propisano da je od dana otvaranje stečajnog postupka do njegova završetka nije dopušteno pokretanje parničnih postupaka protiv dužnika odnosno da se parnični postupci koji su u tijeku prekidaju.

U privitku podneska dostavljeno je rješenje Trgovačkog suda u Splitu St-115/2019 od 3.travnja 2019.g.

Sud donosi

r j e š e n j e

Glavna rasprava se ponovno otvara sukladno odredbi čl. 305. ZPP-a.

Sud donosi i objavljuje

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

- I. Utvrđuje se prekid postupka u ovoj pravnoj stvari budući da je nad tuženikom Brodotrogir d.d. Trogir otvoren predstečajni postupak, te su nastupile posljedice otvaranja predstečajnog postupka rješenjem Trgovačkog suda u Splitu posl.br. St-115/2019-6 od 3.travnja 2019.g.
- II. Postupak će se nastaviti na prijedlog protivne strane i to nakon sklopljenog predstečajnog sporazuma – u odnosu na tražbine ili dio tražbina koje su u predstečajnom postupku osporene i nakon pravomoćnosti rješenja o obustavi postupka.

Strankama će se dostaviti pisani otpisak rješenja o prekidu.

Primjerak zapisnika s današnjeg ročišta dostavit će se tuženiku osobno.

Dovršeno u 13,15 sati.

Zapisničar :

Sudac:

Stranke:

OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U TROGIRU
primljeno: neposredno - poštom

P-2269/18

04. 05. 2018

Republika Hrvatska
Županijski sud u Splitu
Split, Gundulićeva 29a

ovlašteno predavati na poštu _____
data _____ R _____
u prikl. _____ sa _____ priloga
broj _____ kn _____ Ovlašteni službenik:

Posl.br. GŽ -603/2018-2

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO
OSIGURANJE
340-18 PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU
21000 SPLIT, OBALA KNEZA BRANIMIRA 15

Primljeno: 14-05-2018

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

140-01/09-29/81	Org. jed.
Utr. broj	Aut 19

Županijski sud u Splitu, OIB: 11748694684, po sucu tog suda mr.sc. Dražanu Penjaku kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu, OIB: 84397956623, Obala kneza Branimira 15, Split, zastupan po Vjeri Špika dipl.iur., protiv tuženika «Brodotrogir» d.d. Trogir, Put brodograditelja 16, OIB: 02610134628, zastupan po punomoćniku Draženu Cuculiću dipl.iur, radi isplate, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Općinskog suda u Splitu, stalna služba u Trogiru posl. br. P-2497/17 od 15. prosinca 2017., dana 18. travnja 2018.,

riješio je:

Ukida se presuda Općinskog suda u Splitu, Stalna služba u Trogiru posl. br. P-2497/17 od 15. prosinca 2017., te se predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom naloženo je tuženiku da isplati tužitelju iznos od 11.268,00 kuna s pripadajućim kamatama, iznos od 14.867, 91 kunu s pripadajućim kamatama kao i iznos od 50.844,15 kuna s pripadajućim kamatama.

Na ime troškova postupka sud je naložio tuženiku da isplati tužitelju iznos od 2.480,00 kuna.

Protiv ove presude žali se tuženik zbog svih razloga predviđenih člankom 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst i 25/13, dalje: ZPP). Predlaže da se presuda preinači, podredno ukinе i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

Žalba je osnovana.

Predmet spora je zahtjev za naknadu štete, pozivom na odredbu članka 160. stavak 1. Zakona o mirovinskom osiguranju („Narodne Novine“ br. 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 35/08, dalje ZMIO).

Izrečena utvrđenja suda prvog stupnja glede postojanja uzročno posljedične veze između propusta u provođenju mjera zaštite na radu kod tuženika i zadobivenih povreda Josipa Crljena prihvaća kao pravilne i ovaj sud.

U odlukama ovog suda ukazano je sudu prvog stupnja da kad je pravomoćnim rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje utvrđena opća nesposobnost za rad i to 50 % bolest a 50 % povreda na radu, nužno je bilo utvrditi pretežiti razlog utvrđivanja nesposobnosti, što je sud prvog stupnja ignorirao smatrajući to pravno irelevantnim.

U odlukama VS Republike Hrvatske posl. br. Revr-1047/12, Revr-501/2008, Rev-925/1999 i Revx-1249/11, zauzeto je pravno shvaćanje da kad je opća nesposobnost za rad uzrokovana dijelom bolešću a dijelom ozljedom na radu ili profesionalnom bolesti, poslodavac odgovara za štetu samo ako je profesionalna bolest bila prevladavajuća a time i pravno relevantnim uzrokom umirovljenja.

Time se ne bi postupalo suprotno izrečenim utvrđenjima u rješenju Hrvatskog zavoda za mirovinsko i invalidsko osiguranje, jer u tom upravnom postupku nije utvrđivan pretežiti razlog opće nesposobnosti za rad.

Prema članku 377. stavak 2. ZPP-a prvostupanjski sud je dužan izvesti sve parnične radnje i raspraviti sva sporna pitanja na koja je upozorio drugostupanjski sud u svom rješenju.

Ignoriranjem izrečenih pravnih stavova od strane VSRH i Županijskog suda u Splitu, pri tome izričući neprihvatljive pravne stavove, je nedopustivo i samo predstavlja radnje kojima se gomilaju troškovi postupka, stvara pogrešna slika o sudovima u Republici Hrvatskoj.

Kako presuda ne sadrži valjane razloge o odlučnim činjenicama, to je ostvaren žalbeni razlog bitne povrede odredbi postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Stoga je valjalo odlučiti kao u izreci temeljem članka 369. stavak 1. ZPP-a.

U Splitu 18. travnja 2018.

S U D A C

mr.sc. Dražan Penjak, v.r.

Za točnost otpisao ovlaštena službenik

Zlaja Pridak

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu - Stalna služba u Trogiru
Obala Bana Berislavica 1
21220 Trogir

Poslovni broj: 55 : P-2497/2017-6

HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO
OSIGURANJE
340-18 PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU
21000 SPLIT Obala kneza Branimira 15

Prilazno: 22-12-2017		D
150-01/09-29/91	Aut. 39	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Splitu-Stalna služba u Trogiru po sucu ovog suda Ivanki Karadža kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Područna služba u Splitu, OIB: 84397956623, Obala kneza Branimira 15, Split, zastušan po Vjeri Špika dipl.iur., protiv tuženika «Brodotrogir» d.d. Trogir, Put brodograditelja 16, OIB: 02610134628, zastupan po punomoćniku Draženu Cuculiću dipl. iur, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene dana 8. studenog 2017.g. u nazočnosti punomoćnika tužitelja Vjere Špika dipl. iur., te punomoćnika tuženika Dražena Cuculića dipl. iur., koja presuda je objavljena dana 15. prosinca 2017.g. u izočnosti pun. stranaka,

presudio je

I Prihvaća se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku da isplati tužitelju

-iznos od 11.268,88 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 29.09.2009.g. do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

-iznos od 14.867,91 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 14.01.2014.g. do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekucem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

-iznos od 50.844,15 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 07.04.2016.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište , uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekucem polugodištu za 3 postotna poena sve do isplate.“

II Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana iz osnova parničnog troška isplati tužitelju iznos od 2.480,00 kn.

Obrazloženje

Dana 29. rujna 2009. kod Općinskog suda u Trogiru zaprimljena je tužba tužitelja u kojoj se navodi kako se dana 13.02.1999.g. dogodila povreda na radu kod tuženika u kojoj je ozlijeđen osiguranik tužitelja Josip Crljen iz Trogira, koji je radnik kod tuženika, da je do

povrede došlo prilikom demontaže štenca kormila kada je Crljen Josip pao sa skele visine 4 m, na kojoj su se obavljali radovi da su uzrok povrede neprimijenjena pravila zaštite na radu kako to proizlazi iz prijave o ozljedi na radu.

Navodi se kako je rješenjem tužitelja broj 13085 od 27.10.2006.g. osiguraniku tužitelja Josipu Crljenu priznato pravo na invalidsku mirovinu počev od 7.6.2006.g., a uzrok invalidnosti je 50% ozljeda na radu, a 50% njegova bolest.

Nadalje, navodi kako mu je nastala šteta budući da je u periodu od 7.6.2006.g. do 31.7.2009.g. isplatio na ime razmjernog iznosa invalidske mirovine s osnova ozljede na radu iznos od 11.368,88 kn, da se odgovornost tuženika temelji na odredbi članka 161. u svezi sa odredbom članka 160. Zakona o mirovinskom osiguranju.

Iz ovih razloga predloženo je donošenje odluke kojom će se obvezati tuženika na isplatu iznosa od 11.368,88 kn sa zateznim kamatama koje teku od podnošenja tužbe do isplate po stopi 14%, a u slučaju promjene stope zateznih kamata, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

U odgovoru na tužbu od 17. prosinca 2009.g. te u podnesku koji je predan na ročištu od 6. listopada 2010.g., tuženik je istakao da osporava navode tužbe u cijelosti kao neosnovane, da su u konkretnom slučaju protekli rokovi zastare budući da se nezgoda dogodila prije deset godina, te je istakao prigovor zastare navodeći da navedeno potraživanje zastarijeva za 3 godine koji rok počinje teći od dana kada je u upravnom postupku postalo konačno rješenje kojim je utvrđeno da osiguraniku pripada pravo na invalidsku mirovinu, da je rješenjem od 29.3.2006.g. osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu, dok je predmetna tužba podnesena 29.09.2009.g., što znači da je nastupila zastara potraživanja.

Tuženik navodi i to da tužitelj ničim nije dokazao postojanje uzročno-posljedične veze između povrjeđivanja osiguranika Crljen Josipa i štete koja je nastala tužitelju i ponašanja tuženika, te kako tužitelj nije dostavio dokaz da bi naznačene svote mirovine bile isplaćene.

U podnesku od 29. listopada 2010.g. tuženik je istakao kako u rješenju tužitelja od 27.10.2006.g. nije navedeno da je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, navodeći da u konkretnoj pravnoj stvari nisu utvrđene pretpostavke za odgovornost tuženika za štetu koja je nastala fondovima tužitelja.

Tužitelj je u svom podnesku od 4. siječnja 2010.g. istakao kako je osiguraniku tužitelja Crljen Josipu priznao pravo na primanje iz mirovinskog osiguranja rješenjem broj 13085 od 27.10.2006.g., a ne od 28.04.2006.g., na koje se poziva tuženik.

U privitku navedenog podneska tužitelj je dostavio dokaz o isplaćenim mirovinama u utuženom razdoblju na ime osiguranika Crljen Josipa, a ne Križan Jakova kako je to omaškom navedenom u podnesku, a što je ispravljano na ročištu od 6. listopada 2010.g.

U privitku podneska tužitelja od 13. listopada 2010.g. dostavljeni su ovjereni ispisi podataka AOP-a za razdoblje od 07.06.2006.g. do 31.07.2009.g.

Na ročištu od 3. studenog 2010.g. pun. tužitelja je predala sudu u dva primjerka izračun razmjernog iznosa od strane ovlaštenog aktura koji je ovjeren i potpisan.

Nakon izvedenih dokaza u postupku i to pregleda prijave o ozljedi na radu od 16. veljače 1999. godine u preslici, rješenja HZMO- a Splitu od 27.10.2006.godine, izračuna razmjernog iznosa invalidske mirovine osiguranika Josipa Crljen za razdoblje od 07.06.2006 do 31.7.2009.godine, koji je priložen uz tužbu i koji je predan na ročištu od 03. studenog

2010.g., koji je potpisan od strane ovlaštenog stručnog savjetnika za aktuarstvo i analitičke poslove, pregleda dokaza o isplaćenim mirovnima u utuženom razdoblju za osiguranika tužitelja Josipa Crljena na strani 6 A do O spisa, Ovjerenog ispisa iz AOP-a za razdoblje od 05.06.2006 do 31.07.2009.godine dostavljenog uz podnesak od 13.10.2010.godine na strani 10 A do O spisa, čitanja zapisnika Inspekcije rada u Splitu od 25. veljače 1999.godine, na strani 14 D i E spisa, Općinski sud u Trogiru je donio presudu pod poslovnim brojem P-690/09 od 15. studenog 2010.g. kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

Navedenom presudom naloženo je tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju u korist Državnog proračuna RH, žiro račun br. 1001005-1863000160 poziv na broj odobrenja 26/5908-27-19-03125267914 iznos od 11.368,88 kn sa zateznim kamatama koje teku od podnošenja tužbe do isplate po stopi 14%, a u slučaju promjene stope zateznih kamata, prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena.

Navedena presuda je povodom žalbe tuženika, ukinuta rješenjem Županijskog suda u Splitu broj Gž-191/11 od 30. siječnja 2012.g., te je predmet vraćen Općinskom sudu u Trogiru na ponovno odlučivanje.

U nastavku postupka tužitelj podneskom od 11. travnja 2016.g. postavio konačni tužbeni zahtjev na način da je isti povećao, na način da je zatražio isplatu naknade štete isplatom mirovine osiguraniku tužitelja iznos od 50.844,15 kn za razdoblje od 01.01.2013.g. do 29.02.2016.g., dok je ranije podneskom od 20. siječnja 2014.g. zatražena naknada štete za razdoblje od 01.07.2006.g. do 31.7.2009.g. iznos od 11.368,88 kn, te za razdoblje od 1.8.2009.g. 31.12.2012.g. iznos od 14.867,91 kn, predloživši donošenje odluke pobliže opisane kao u izreci ove presude.

Očitujući se na preinačeni tužbeni zahtjev, tuženik je u podnesku od 23. kolovoza 2014.g. i na ročištu od 26. travnja 2016.g. istakao kako se istom protivi u cijelosti te ustraje u istaknutom prigovoru zastare.

U nastavku postupka sud je obnovio cjelokupno ranije izvedeno dokazno gradivo, te je izveo dokaz pregledom dokumentacije uz podnesak tužitelja od 20.2.2014.g., koja se odnosi na izračun razmjernog iznosa iz ispisa iz AOP-a, pregledom pisanog nalaza i mišljenja sudskog vještaka Josipa Masinovića od 11. veljače 2014.g., priloga uz navedeno vještvo, dokumentacije uz podnesak tužitelja od 11.4.2016.g., na strani 66 do 70 spisa, saslušanjem svjedoka Josipa Crljena pok. Mate, Jadranke Skelin pok. Ilije, Branka Buličića sina Ante, Iva Kolovrata pok. Nedjeljka, saslušanjem sudskog vještaka Josipa Masinovića pok. Josipa, pregledom dokumentacije na strani 89 do 93 spisa, i na strani 97 do 111 spisa, a nakon tako provedenog dokaznog postupka, sud je donio presudu pod poslovnim brojem P-6283/15 od 15. veljače 2017.g., kojom je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kako je postavljen podneskom od 11. travnja 2016.g.

Povodom žalbe tuženika, pobijana presuda ovog suda ukinuta je odlukom Županijskog suda u Splitu broj Gž-803/17 od 2. svibnja 2017.g., te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno odlučivanje.

U nastavku postupka, sud je ponovno obnovio cjelokupno ranije izvedeno dokazno gradivo, te pregledom dokumentacije priložene uz podnesak tužitelja od 9. listopada 2017.g.,

čitanjem žalbe tuženika od 28. veljače 2017.g., te pregledom ostale dokumentacije priložene spisu.

Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan.

Predmet ovog postupka je zahtjev tužitelja za naknade štete koja je istom nastala isplatom naknade osiguraniku Crljen Josipu s osnova invalidske mirovine i naknade za period od 7. lipnja 2006.g. do 31. srpnja 2009 .g. , a tužitelj svoje potraživanje temelji na odredbama Zakona o mirovinskom osiguranju koje propisuju odgovornost tuženika kao poslodavca za naknade štete tužitelju ako je šteta nastala na radu ili u vezi s radom kod tuženika.

Tužitelj potražuje naknadu štete temeljem zakona o mirovinskom osiguranju . Tužitelj potražuje naknadu štete onog dijela u kojem je iskazana invalidnost zbog povrede na radu u 50 %-om iznosu, a ne potražuje naknadu štete s osnova cjelokupnog iznosa mirovine.

Dakle, predmet spora je naknada štete s naslova isplate razmjernog dijela invalidske mirovine radi opće nesposobnosti za rad nastale zbog povrede na radu od 13. 2.1999.g. kod tuženika, i to u omjeru od 50% tužiteljevu osiguraniku Josipu Crljenu .

Prema odredbi članka 160. stav 1. Zakona o mirovinskom osiguranju (NN broj 102/98, 127/00, 59/01, 109/01, 147/02, 117/03, 30/04, 177/04, 92/05, 79/07, 35/08, 94/09, 40/10, 121/10, 139/10, 61/11, 114/11, 76/12, dalje: ZOMO), Zavod za mirovinsko osiguranje ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima predviđenim navedenim Zakonom, a koju štetu predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja.

Naknada stvarne štete koju Zavod ima pravo zahtijevati obuhvaća troškove i svote davanja koje se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja i to novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u razmjernoj svoti, te troškove profesionalne rehabilitacije kao i novčane naknade u svezi s korištenjem tog prava.

Istim člankom propisano je da se zahtjevom za naknadu štete može obuhvatiti ukupna svota štete ili svota stvarne štete (pojedino davanje) koja se odnosi na određeno razdoblje. Kada se šteta sastoji u obvezi Zavoda na trajna novčana davanja, Zavod može zahtijevati plaćanje naknade štete u jednoj ukupnoj svoti, koja se izračunava prema visini priznate mirovine i prema tablicama aktuarske matematike koju utvrđuje Zavod.

Zavod za mirovinsko osiguranje predstavlja javno (državno) tijelo, koje u granicama svoje nadležnosti izdao aktuarski obračun, pa stoga aktuarski obračun tužitelja koji je dostavljen na ročištu od 3. studenog 2010.g. predstavlja javnu ispravu u smislu odredbe članka 230. stavak 1. Zakona o parničnom postupku.

Stoga je teret dokaza na tuženiku da u smislu odredbe članka 230. stavak 3. ZPP-a dokazuje da su u javnoj ispravi neistinito utvrđene činjenice ili da je isprava nepravilno sastavljena, a što tuženik u tijeku postupka nije dokazao.

Odredbom članka 161. ZOMO propisano je da Zavod ima pravo na naknadu štete od osobe koja je uzrokovala invalidnost ili smrt osiguranje osobe, a ako je navedenu štetu

uzrokovao zaposlenik na radu ili u svezi s radom, a za tu štetu odgovaraju poslodavac i zaposlenik solidarno.

Za štetu odgovara poslodavac ako je šteta nastala zbog toga što nisu provedene mjere zaštite na radu, odnosno mjere za zaštitu građana.

Između stranaka u ovom postupku prijeporno je da li je šteta odnosno povreda na radu, nastala zbog propusta u provođenju mjera zaštite na radu, pozivom na odredbu članka 161. ZOMO-a.

Iz zapisnika Inspekcije rada u Splitu od 14. veljače 1999.g., (list 14 D i E spisa), te Prijave o ozljedi na radu koja je priložena uz tužbu, proizlazi da je uzrok ozljede osiguranika tužitelja Josipa Crljena koji je zaposlenik tuženika, neprimijenjena osnovna pravila zaštite na radu.

Vještačenjem po sudskom vještaku za zaštitu na radu Josipu Masinoviću koji je dana 12. veljače 2014.g. dostavio pisani nalaz i mišljenje na okolnost postojanja uzročno posljedične veze između štete odnosno povrede na radu radnika Josipa Crljena i postojanja propusta u mjerama zaštite na radu, utvrđeno je da poslodavac odnosno ovlaštenici poslodavca nisu smjeli dati radniku na korištenje neispravno sredstvo rada odnosno pristupnu površinu dok istu nisu osigurali propisanom zaštitnom ogradom, te da su zbog toga postupali protivno članku 43 stavak 2. do 4. Zakona što je u korelaciji i s člankom 44. stavak 2. Zakona o zaštiti na radu.

Vještak navodi da u konkretnom slučaju do ozljede na radu dolazi zbog propusta u primjeni osnovnog pravila zaštite na radu ističući da je navedeno u uzročno posljedičnoj vezi sa štetom na strani osiguranika tužitelja. Osim toga, navodi kako nije mogao utvrditi postojanje odgovornosti ozljeđenog radnika Josipa Crljena kojemu tuženik kao poslodavac nije osigurao uvjete za sigurno kretanje sredstvom rada-postupnom površinom.

Vještak je citirao nalaz inspektorice zaštite na radu iz zapisnika na strani 14 D i E spisa, koja je navela da je temeljem očevida, izjave ozljeđenog radnika i izjave očevidaca utvrdila da je ozljeđeni radnik Josip Crljen radio poslove zavarivača, da je istog dana raspoređen kao ispomoć brodomehaničarima kod demontaže broorskog kormila. Na motornom brodu Sušak u plovnom doku, da je nakon obavljenih zavarivačkih radova ostao na radnoj platformi skele, dok brodomehaničari obave svoj dio posla, da je platforma skele na kojoj su se obavljali radovi visoka oko 4 m, da se zaposlenik Crljen od mjesta rada pomaknuo unazad oko 2-3 m, da jednim dijelom radna platforma dodiruje kraj propelera te da gledano iz tlocrta čini trokut najdulje stranice oko 1,5 m i širine trokuta oko 0,5 m. Nadalje, navodi se da je za pretpostaviti da je zaposlenik pao kroz taj otvor pošto je skela kvalitetno izvedena sa ravnim i čvrstim podnicama, te sa propisanom zaštitnom ogradom. Navedeno je i to da su očevici ozljeđenog zaposlenika vidjeli kasno tj. u trenutku pada.

Podneskom od 31.7.2015.g. tuženik je istakao kako se protivi nalazu i mišljenju vještaka Masinovića, navodeći da su navodi vještaka u suprotnosti sa Prijavom o ozljedi na radu, i Zapisnika Državnog inspektorata o obavljenom nadzoru povodom radne nezgode od 13.2.1999.g. kada je povrijeđen Josip Crljen.

Tuženik je istaknuo kako je mjesto na kojem je došlo do ozljeđivanja Josipa Crljena radna platforma skele, a ne pristupna površina kako to vještak navodi, da je u Zapisniku o inspekcijskom nadzoru navedeno da je zaposlenik Crljen pao sa skele koja je kvalitetno

izvedena sa ravnim i čvrstim podnicama te sa propisanom zaštitnom ogradom, da nisu istiniti navodi vještaka da radnik Crljen ne bi pao da je pristupna površina imala propisanu zaštitnu ogradu, te da su bespredmetni navodi vještaka o propustima poslodavca u primjeni zaštite na radu budući da je radnik Crljen pao sa skele koja je bila postavljena prema pravilima zaštite na radu. Tuženik navodi kako ozljeđeni radnik Josip Crljen kritične prigode radeći na skeli - radnoj platformi nije upotrijebio povećanu pozornost uslijed čega da je isključivo zbog svoje nepažnje pao sa skele i prouzročio vlastitu štetu.

Sudski vještak Josip Masinović u svom iskazu navodi kako se nezgoda u kojoj je radnik Josip Crljen ozljeđen dogodila 13.2.1999.g., a inspektorica je došla na uviđaj 14.2.1999.g., kako to proizlazi iz Zapisnika o inspekcijskom nadzoru, te da inspektorica na uviđaju vidi ogradu jer je postavljena te da ista pretpostavlja da je radnik pao kroz otvor koji je dan prije uviđaja bio nezaštićen. Nadalje, navodi da je odmah nakon nezgode dobiven nalog poslodavca da se postavi zaštitna ograda, da iz iskustva zna da je zaštitna ograda postavljena nakon nezgode da bi poslodavac smanjio štetu, te navodi da u slučaju da je na dan nezgode postojala zaštitna ograda postavlja se pitanje gdje je i kako je moguće da je radnik uopće pao.

Vještak ostaje kod svog pisanog nalaza i mišljenja navodeći da je radnik propao kroz trokutni otvor na način da je koraknuo 2 do 3 m unatrag kako bi radnicima brodstrojarima da nastave posao s mjesta rada na kojem se on nalazi, navodi da je taj trokutni otvor na dan nezgode bio nezaštićen i nema ograde i nije propisno udaljen od propelera, a rub radne skele od propelera ne smije biti više udaljen od 20 cm, jer u protivnom radnik ne bi mogao propasti da je bila zaštitna ograda kao osnovno pravilo zaštite na radu, te radnik ne bi krećući se unatrag udario u tu ogradu, da radniku nije zabranjeno kretanje unatrag i kada radnik dolazi na tu radnu površinu ona mora biti sigurna i zaštićena propisanom zaštitnom ogradom.

Osim toga, ističe da u jednom dijelu skela dodiruje propeler a u gornjem dijelu da je od propelera udaljena 0,5 m ili 50 cm, te da je to zamka kroz koju radnik propada.

Nadalje, navodi da je inspektorica sutradan, nakon nezgode, utvrdila da je mjesto rada bilo zaštićeno pripisanom zaštitnom ogradom, da ista nije utvrdila bilo kakav propust poslodavca, navodi kako ono što je inspektorica navela u zapisnika o inspekcijskom nadzoru nije točno, jer mu nije jasno kako je radnik pao, ako je sve bilo zaštićeno ogradom te navodi da on pretpostavlja da na dan nezgode nisu bilo provedene sve mjere zaštite na radu jer inače radni ne bi propao kroz trokutni prazni prostor koji je u svojoj skici nacrtala inspektorica.

Istakao je i to kako radnik prije početka rada može pregledati mjesto rada i ako utvrdi nedostatke ima pravo o tome obavijestiti poslovođu, međutim, u praksi se događa da radnik ako radnik progovori to mu može utjecati na radni odnos s poslodavcem, te je istakao kako mu nije poznato je li u konkretnom slučaju radnik Crljen prije početka rada pregledao mjesto rada i o eventualnim nedostacima obavijestio poslodavca.

U postupku je u svojstvu svjedoka saslušana Jadranka Skelin pok. Ilije, koja je vodila zapisnik o obavljenom inspekcijskom nadzoru inspekcije rada u Splitu u svezi predmetne radne nezgode.

Istakla je ostaje kod svih svojih navoda iznijetih u zapisniku koji je sačinjen u vezi predmetne radne nezgode, navodi kako je platforma na kojoj su se obavljali radovi bila napravljena onako kako treba biti, od punitižela koje su bile ispravne i čvrste dovoljno široke i sa zaštitnom ogradom. Osim toga, navodi da joj je poznato da je Josip Crljen obučen za rad na siguran način i da je prošao obuku za rad na siguran način te da je osposobljen za rad i

upoznat sa određenim mjerama koje se pri takvim poslovima moraju ispoštivati, te da Josip Crljen niti drugi radnici nisu imali primjedbi na zaštićeno radno mjesto.

Pored toga, navodi da zaposlenik, ukoliko smatra da neki propust može ugroziti njegov život, ima pravo odbiti rad dok se određene mjere ne naprave, međutim, da radnici uglavnom iz raznih razloga to svoje pravo ne koriste. Ističe da zaposlenik mora paziti kuda se kreće, pogotovo ako se kreće unazad, da se u ovom slučaju može smatrati da radnik Crljen krećući se unazad nije postupao sa dužnom pozornošću, te da se nije kretao sa dovoljnom pažnjom, jer se u protivnom nezgoda ne bi dogodila.

Naglasila je da je mjesto gdje se dogodila nezgoda bilo zaštićeno zaštitnom ogradom, te da prilikom inspekcijskog nadzora nije utvrdila da je poslodavac u konkretnom slučaju imao propust u smislu zaštite na radu, jer bi u tom slučaju uslijedio zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka.

Svjedok Josip Crljen pok. Mate ističe kako je kritične prigode radio u Brodotrogiru d.d. na radnom mjestu zavarivača, da je imao na sebi zaštitno odijelo, zaštitne rukavice, cipele te zaštitnu kacigu. Ističe kako je vario uške s lijeve i desne strane broda, da je stajao na puntiželama prilikom varenja, da se inače skela radi od željeznih cijevi gdje se stave puntižele i prilikom varenja je stajao na tim puntiželama, a između njih su bile šupljine, navodi da se ne sjeća samog događaja i pada, da se probudio u bolnici nakon 2 dana kome, da mu je po pričanju radnika poznato da je pao sa visine od 5 m, da je pao na željezno između broda i skele, da je pao na ramena. Ističe da je zbog zadobivenih ozljeda bio na bolovanju dvije godine i jedan mjesec da je u invalidsku mirovinu otišao 7.6.2006.g., nakon 37 godina radnog staža i 4 godine beneficiranog staža.

Saslušani svjedok Branko Buličić nije vidio način nastanka radne nezgode u kojoj je stradao Josip Crljen, a zbog proteka vremena ne sjeća se s koje je visine tužitelj pao.

Svjedok Kolovrat Ivo pok. Nedjeljka navodi da je bio prisutan kada se dogodila radna nezgoda, da se detalja ne sjeća te da ostaje kod izjave date prilikom sastavljanja zapisnika o inspekcijskom nadzoru. Ističe da su on i Ivica Rajko radili sa tužiteljem, da su bili koncentrirani na svoj posao skidanja matice od kormila, da su on i Rajko Ivica u jednom trenutku primijetili da je Josip Crljen propao sa visine od 4 m, s tim da ne zna kako je i zbog čega pao.

Tuženik je ustrajao u prigovorima na nalaz i mišljenje vještaka Josipa Masinovića, navodeći da je za predmetnu nesreću isključivo kriv radnik Josip Crljen navodeći da to proizlazi iz zapisnika i saslušanja inspektorice zaštite na radu jer je do pada došlo na način da isti nije gledao dok se kretao unatrag i da je tom prilikom tuženik ispunio sve uvjete u smislu zaštite na radu.

Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje te utvrđenja sudskog vještaka Josipa Masinovića, kako je to istakao u podnesku od 9.11.2016.g.

Ovaj sud isto tako prihvaća nalaz i mišljenje vještaka Masinovića kao objektivno, argumentirano i stručno.

Prema tome, sud prihvaća da je osiguranik tužitelja propao kroz trokutni prazni otvor koji se nalazio između radne platforme i propelera, sa visine od oko 4 m, jer navedeni prostor na dan nezgode nije bio zaštićen i ograđen zaštitnom ogradom.

Valja istaknuti da je i inspektorica na zapisniku utvrdila da je radnik propao kroz otvor koji se nalazio između radne platforme i propelera, s tim da ona navodi da je postojala

zaštitna ograda u trenutku nezgode, dok vještak navodi kako u slučaju da je postojala zaštitna ograda ne bi došlo do radne nezgode i zaposlenik tuženika ne bi propao kroz navedeni otvor.

Ovlašteni sudski vještak zaštite na radu Josip Masinović je u svom iskazu istakao kako rub skele ne smije biti udaljena od propelera više od 20 cm, a u konkretnom slučaju je bila udaljena 50 cm, to nije navedeno u zapisniku o inspekcijskom nadzoru, te se vještak nije suglasio sa navodima inspektorice Jadranke Skelin u Zapisniku o inspekcijskom nadzoru.

Točno je da je inspekcijski nadzor povodom predmetne radne nezgode obavljen dan nakon radne nezgode i to 14. Veljače 1999.g., budući da se radna nezgoda dogodila 13.2.1999.g. u 13,30 sati, inspektorica je u zapisniku o obavljenom inspekcijskom nadzoru navela kako je zaposlenik ozlijeđen pri padu sa visine oko 4 m sa platforme skele, da jednim dijelom radna platforma dodiruje kraj propelera, te gledano iz tlocrta čini trokut najdulje stranice oko 1,5 m i širine oko 0,5 m, te navodi da je za pretpostaviti da je zaposlenik Crljen propao kroz taj otvor pošto je skela kvalitetno izvedena sa ravnim i čvrstim podnicama te sa propisanom zaštitnom ogradom. Inspektorica je i u svom iskazu potvrdila kako prilikom obavljenog nadzora nije uočila nikakve propuste na strani poslodavca koji je u ovom slučaju primijenio sva pravila zaštite na radu.

Iz zapisnika o obavljenom inspekcijskom nadzoru proizlazi kako je uzrok ozljede ostala neprimijenjena osnovna pravila zaštite na radu koja nisu navedena pod oznakom 811-833.

Za istaknuti je da nitko od očevidaca, radnih kolega Josipa Crljena nije vidio način nastanka predmetne radne nezgode i kako je i zbog čega je isti pao kroz navedeni otvor, već su istog vidjeli kada je već pao, a kako su to izjavili inspektorici prilikom očevida od 14.2.1999.g., i u svom iskazu kao svjedoci u ovom postupku, a isto tako osiguranik tužitelja Crljen Josip ne sjeća se kako je došlo do nezgode i gdje je stajao neposredno prije nezgode, sve zbog proteka vremena i činjenice da je dva dana bio u komi i da se probudio u bolnici. Sud prihvaća kao utemeljene navode vještaka Masinovića kao i inspektorice Skelin da je poslodavac dužan osigurati sve mjere zaštite na radu kako bi radnicima osigurao rad na sigurn način a isto tako da radnici imaju pravo o eventualnim nedostacima koji mogu ugroziti njihov život o tome obavijestiti poslodavca, međutim, da radnici iz raznih razloga ne koriste to svoje pravo, a vještak je istakao, što prihvaća i ovaj sud, da ukoliko radnici reagiraju prema poslodavcu i odbiju neki posao zbog postojanja propusta poslodavca, to zasigurno može utjecati na njihov radni odnos kod poslodavca te da iz tih razloga uglavnom ne reagiraju i ne ukazuju na eventualne propuste u smislu zaštite na radu.

Ovaj sud prihvaća navode vještaka i inspektorice da je zaposlenik dužan obavljati rad na sigurn način i sa dužnom pozornošću kako šteta ne bi nastala odnosno da bi umanjio posljedice eventualnog ozljeđivanja.

U konkretnom slučaju ne može se sa sigurnošću utvrditi je li radnik postupao sa dužnom pozornošću kada se kretao unazad prije samog pada, međutim, i da je postojala određena suodgovornost osiguranika tužitelja u nastanku štete, temeljem odredbi članka 160 i 161 Zakona o mirovinskom osiguranju, poslodavac odgovara za štetu Zavodu za mirovinsko osiguranje u cijelosti ukoliko nisu provedene mjere zaštite na radu i u najmanjoj mjeri, a ako je štetu uzrokovao radnik isti solidarno odgovara sa poslodavcem, pa sud prihvaća kako tužitelj ima pravo do tuženika naknaditi pretrpljenu štetu u cijelosti bez obzira na eventualnu suodgovornost i sudjelovanje osiguranika tužitelja u nastanku štete.

Imajući sve naprijed navedeno, sud smatra kako je u konkretnom slučaju nedvojbeno da je šteta tužitelju nastala na radu i u vezi s radom, te da je utvrđena isključiva odgovornost

tuženika kao poslodavca za nastalu štetu budući da nije poduzeo sve potrebne mjere zaštite na radu kako bi se nezgoda spriječila.

Tužitelj je uz podnesak od 9. listopada 2017.g. dostavio Nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti od 29.3.2006.g. te Nalaz i mišljenje o invalidnosti stručnog povjerenstva za reviziju nalaza od 18. travnja 2006.g. , a pregledom istog utvrđeno je da je uzrok invalidnosti 50% ozljeda na radu od 13. veljače 1999.g., a 50 % bolest.

Prema mišljenju tužitelja, o uzročno-posljedičnoj vezi između povrede na radu i invalidnosti osiguranika tužitelja Josipa Crljena odlučeno je u upravnom postupku donošenjem rješenja tužitelja HZMO od 27.10.2006.g. broj 13085 ., te ističe da ono što je utvrđeno u upravnom postupku u zakonom predviđenoj proceduri ne bi trebao biti predmet utvrđivanja u parničnom postupku.

Temeljem tako donesenog rješenja po zakonu predviđenoj proceduri, nedvojbeno je da tužitelj trpi štetu isplatom invalidske mirovine Crljen Josipu uzrokovane povredom na radu 50% i bolesti 50% , zbog čega smatra da je nedvojbeno postojanje uzročne veze između povrede na radu i njegove invalidnosti.

Sud prihvaća navedene navode tuženika kao utemeljene ,što znači da sud prihvaća kako je ovaj sud vezan pravomoćnim rješenjem upravnog tijela pa tako i u odnosu na utvrđenje razloga nastupanja invalidnosti kod osiguranika tužitelja Josipa Crljena, i to zbog povrede na radu 50% i zbog bolesti 50%, a o sadržaju tog rješenja ovaj sud ne može odlučivati kao o prethodnom pitanju.

Dakle, sud nije ovlašten ispitivati razlog odlaska osiguranika tužitelja u invalidsku mirovinu jer iz sadržaja rješenja tužitelja proizlazi da je razlog odlaska u mirovinu bolest za 50 % a povreda na radu 50%, a taj razlog odlaska u invalidsku mirovinu utvrđen je pravomoćnim upravnim rješenjem.

Radi svega navedenog, sud također prihvaća mišljenje tužitelja, kako u ovom slučaju nije potrebno i nije od odlučnog značaja utvrđivati pretežiti razlog odlaska u invalidsku mirovinu Josipa Crljena imajući u vidu da tužitelj potražuje naknadu štete onog dijela u kojem je iskazana invalidnost zbog povrede na radu u 50 %-om iznosu, a ne potražuje naknadu štete s osnova cjelokupnog iznosa mirovine.

Obzirom na iznijeto, tužbeni zahtjev tužitelja u ovom postupku sud ocjenjuje osnovanim u pogledu naknade štete koja predstavlja novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja, a koja su izvršena osiguraniku Crljen Josipu a za koju štetu odgovara tuženik kao njegov poslodavac obzirom na utvrđenja da je šteta nastala zbog toga što nisu poduzete i provedene mjere zaštite na radu, a sve primjenom naprijed citiranih zakonskih odredbi Zakona o mirovinskom osiguranju.

Što se tiče istaknutog prigovora zastare potraživanja, sud smatra kako navedeni prigovor materijalno-pravne prirode nije osnovan.

U konkretnom slučaju radi se o regresnom potraživanju tužitelja s osnova naknade štete na ime isplaćenog razmjernog dijela invalidske mirovine , koja šteta nastaje sukcesivno od dana donošenja rješenja o invalidskoj mirovini i isplatom mirovine od strane tužitelja, a početak tijeka zastare računa se od isplate pojedinih iznosa mirovine.

S obzirom na navedeno, za utvrđivanje zastare potraživanja tužitelja prema tuženiku , kao potraživanja s osnova regresiranja troškova, mjerodavna je odredba članka 225 Zakona o

obveznim odnosima («Narodne novine» br. 35/05 , 41/08), a na temelju navedene odredbe potraživanja zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare.

Budući da tužitelj potražuje naknadu štete za iznose isplaćene od 7.6.2006.g. do 31.12.2012.g. te za razdoblje od 1.1.2013.g. do 29.2.2016.g., kako je to navedeno u konačnom tužbenom zahtjevu iz podneska od 11. travnja 2016.g. (list 66 i 67 spisa), a tužbu je podnio 29. rujna 2009.g. svi iznosi naknade štete nalaze se unutar zastarnog roka od pet godina koji se primjenjuje u konkretnom slučaju.

Osiguraniku tužitelja Josipu Crljen je rješenjem tužitelja broj 13085 od 27. listopada 2006.g. priznato pravo na invalidsku mirovinu počevši od 7. lipnja 2006.g., kako je to navedeno u citiranom rješenju koje je priloženo na strani 2 E do G spisa, a budući da je tužba podnesena 29. rujna 2009.g., to znači da je predmetna tužba podnesena unutar zastarnog roka od 5 godine.

Dakle, naknadno povećanje tužbenog zahtjeva iz podneska od 20.1.2014.g. i podneska od 11. 4.2016.g. ne predstavlja novu tužbu već preinaku tužbenog zahtjeva a podnošenjem tužbe tijekom zastare se prekida. U konkretnom slučaju radi o preinačenju tužbenog zahtjeva njegovim povećanjem primjenom odredbe članka 191. Zakona o parničnom postupku.

Radi navedenog, prigovor zastare potraživanja sud ocjenjuje neosnovanim, budući da u ovom slučaju nije proteklo zakonom određeno vrijeme u kojem je tužitelj mogao zahtijevati ispunjenje navedene obveze.

Unatoč osporavanju visine tužbenog zahtjeva , na okolnost izračuna štete koju trpi tužitelj , tuženik nije predlagao nikakve dokaze, a visina štete je razvidna iz priložene dokumentacije uz tužbu, podnesak tužitelja od 11.travnja 2016.g., te je visina štete dokazana službenim izlistima iz evidencije tužitelja, podatke koje tuženik nikakvim pravno relevantnim dokazima nije osporio, to je tužbeni zahtjev kako je isti u konačnom obliku postavljen u podnesku od 11. Travnja 2016.g., kao utemeljen valjalo prihvatiti u cijelosti.

Obzirom na iznijeto, a budući da sud prihvaća tužbeni zahtjev tužitelja kako je konačno postavljen podneskom od 11. travnja 2016.g. u koji se odnosi na isplatu naknade štete i to zbog isplate invalidske mirovine za period od 7. lipnja 2006.g. do 31. srpnja 2009.g., to je tužitelju iz ovog osnova valjalo dosuditi iznos od 11.368,88 kn, sa kamatama od podnošenja tužbe 29.9.2009.g., kao i za daljnji period od 1.1.2013.g. do 29.2.2016.g. u iznosu od 50.844,15 kn, sa pripadajućim kamatama koje teku od 7.4.2016.g., kao i iznos od 14.867,91 kn sa pripadajućim kamatama koje teku od 14.1.2014.g. do isplate, to je tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 11.4.2016.g. valjalo usvojiti u na način kako je to odlučeno u izreci ove presude.

Odluka o kamati temelji se na odredbi članka 29. ZOO-a, do izmjene Zakona o obveznim odnosima i Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi objavljene u Narodnim novinama broj 78/2015 koje stupaju na snagu 1. Kolovoza 2015.g. , zatezna kamata se obračunavala i utvrđivala u znatno različitoj visini stope zateznih kamata, pa je tako na dosuđeni iznos od 11.268,88 kn i 14.867,91 kn, priznata kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta

koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 % poena, dok je na iznos od 50.844,15 kn priznata kamata po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena sve do isplate, kako je to i zatraženo.

Odluka o trošku tužitelja temelji se na odredbi članka 154 ZPP-a a ista obuhvaća obistinjenje troška vještačenja u ukupnom iznosu od 2.480,00 kn, sukladno popisu troška tužitelja.

U Trogiru, dana 15. prosinca 2017.g.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda pismeno u 3 primjerka, a o istoj odlučuje nadležni Županijski sud.

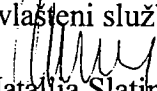
Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud neće dostavljati presudu prema odredbama ZPP-a o dostavi presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onog dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud je presudu dostaviti prema odredbama ZPP-a o dostavi pismena (čl.335. ZPP-a)

DNA: tužitelju osobno
tuženiku osobno
u spis

za točnost otpravka
ovlašteni službenik

Natalija Slatina

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 29.09.2009. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 1

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE	OSNOVICA	DANI	STOPA	SVOTA KAMATA
29092009 - 31122009	11.268,88	0094	14,0000 % GODIŠNJA P.	406,28
01012010 - 31122010	11.268,88	0365	14,0000 % GODIŠNJA P.	1.577,64
01012011 - 30062011	11.268,88	0181	14,0000 % GODIŠNJA P.	782,33
01072011 - 31072015	11.268,88	1492	12,0000 % GODIŠNJA P.	5.527,61
01082015 - 31122015	11.268,88	0153	8,1400 % GODIŠNJA P.	384,50
01012016 - 30062016	11.268,88	0182	8,0500 % GODIŠNJA P.	451,09
01072016 - 31122016	11.268,88	0184	7,8800 % GODIŠNJA P.	446,41
01012017 - 30062017	11.268,88	0181	7,6800 % GODIŠNJA P.	429,16
01072017 - 31122017	11.268,88	0184	7,4100 % GODIŠNJA P.	420,93
01012018 - 30062018	11.268,88	0181	7,0900 % GODIŠNJA P.	396,19
01072018 - 31122018	11.268,88	0184	6,8200 % GODIŠNJA P.	387,42
01012019 - 03042019	11.268,88	0093	6,5400 % GODIŠNJA P.	187,77

RGB:

SRED:

RAZDOB:

GLAV:

NASTAVAK
KAMATA:

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 29.09.2009. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 2

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE

OSNOVICA DANI STOPA

SVOTA KAMATA

UKUPNO KAMATE MIO :

11.397,33

SVOTA GLAVNICE :

11.268,88

SVOTA KAMATA :

11.397,33

SVEUKUPNI DUG MIO :

22.666,21

RGB:

SRED: RAZDOB:

GLAV:

KRAJ
KAMATA:

H Z M O
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 14.01.2014. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 1

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE	OSNOVICA	DANI	STOPA	SVOTA KAMATA
14012014 - 31072015	14.867,91	0564	12,0000 % GODIŠNJA P.	2.756,86
01082015 - 31122015	14.867,91	0153	8,1400 % GODIŠNJA P.	507,30
01012016 - 30062016	14.867,91	0182	8,0500 % GODIŠNJA P.	595,16
01072016 - 31122016	14.867,91	0184	7,8800 % GODIŠNJA P.	588,99
01012017 - 30062017	14.867,91	0181	7,6800 % GODIŠNJA P.	566,22
01072017 - 31122017	14.867,91	0184	7,4100 % GODIŠNJA P.	555,37
01012018 - 30062018	14.867,91	0181	7,0900 % GODIŠNJA P.	522,72
01072018 - 31122018	14.867,91	0184	6,8200 % GODIŠNJA P.	511,15
01012019 - 03042019	14.867,91	0093	6,5400 % GODIŠNJA P.	247,74
UKUPNO KAMATE MIO :				6.851,51

RGB:

SRED: RAZDOB:

GLAV:

NASTAVAK
KAMATA:

H'Z M Ø
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 14.01.2014. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 2

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE

OSNOVICA DANI STOPA

SVOTA KAMATA

SVOTA GLAVNICE	:	14.867,91
SVOTA KAMATA	:	6.851,51
SVEUKUPNI DUG MIO	:	21.719,42

RGB:

SRED: RAZDOB:

GLAV:

KRAJ
KAMATA:

M Z M Ø
ODJEL KONTROLE
I REVIZIJE

561. OBRAČUN ZATEZNIH KAMATA ZA MIO
OD 07.04.2016. - 03.04.2019.

09.04.2019.
STR. 1

REG.BROJ I NAZIV:
ADRESA I ŽIRO RN:

RAZDOBLJE	OSNOVICA	DANI	STOPA	SVOTA KAMATA
07042016 - 30062016	50.844,15	0085	8,0500 % GODIŠNJA P.	950,53
01072016 - 31122016	50.844,15	0184	7,8800 % GODIŠNJA P.	2.014,19
01012017 - 30062017	50.844,15	0181	7,6800 % GODIŠNJA P.	1.936,34
01072017 - 31122017	50.844,15	0184	7,4100 % GODIŠNJA P.	1.899,23
01012018 - 30062018	50.844,15	0181	7,0900 % GODIŠNJA P.	1.787,57
01072018 - 31122018	50.844,15	0184	6,8200 % GODIŠNJA P.	1.748,02
01012019 - 03042019	50.844,15	0093	6,5400 % GODIŠNJA P.	847,21
			UKUPNO KAMATE MIO :	11.183,09
			SVOTA GLAVNICE :	50.844,15
			SVOTA KAMATA :	11.183,09
			SVEUKUPNI DUG MIO :	62.027,24
				KRAJ
RGB:	SRED:	RAZDOB:	GLAV:	KAMATA:

Područna služba u Splitu
Obala kneza Branimira 15
Odjel pravnih, kadrovskih i općih poslova

Klasa: 140-01/09-29/91
Ur.broj: 341-18-07/11-19-45
Split, 09.04.2019.g.

FINA
Regionalni centar SPLIT

Mažuranićevo šet. 24b
21000 SPLIT

Poštovani,

U privitku Vam dostavljamo Prijavu tražbine vjerovnika u predstečajnom postupku

20
NAČELNICA:
Biserka Reić, dipl. iur.
HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA
U SPLITU
12

HRVATSKI ZAVOD
ZA MIROVINSKO OSIGURANJE
PODRUČNA SLUŽBA U SPLITU

Krask 140-01/09-20/91

POŠTARINA PLAĆENA HP-u d.d.
U SORTIRNICI
21200 SPLIT

128

FINANCIJSKA AGENCIJA
REGIONALNI CENTAR SPLIT

12-04-2019

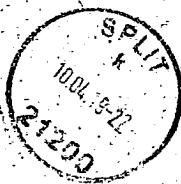
PRIMANJE POSTARIMA POŠTOM

FINA

REGIONALNI CENTAR SPLIT

Maturski dio Plaća 24 3

21000 Split

ut dostavlja